กล่าวหาศพ

ภรรยาของอัยยูบ บิน ศอลิหฺ ผู้เป็นสหายของอิมามมาลิกเล่าว่า :

วันหนึ่ง พวกเราได้อาบน้ำศพให้กับผู้หญิงชาวมะดีนะฮฺ มีผู้หญิงคนหนึ่งที่อาบน้ำศพด้วยกันนางได้ล้างอวัยวะสงวนของศพนั้น ในขณะที่ล้างนั้นนางก็สบถขึ้นมาว่า “เธอเป็นผู้หญิงที่ผิดประเวณี(ซินา) !”

และแล้ว มือของนางก็ติดกับอวัยวะสงวนของศพ จะดึงออกอย่างไรก็ไร้ผล ผู้คนต่างแตกตื่น ไม่รู้จะทำอย่างไร จะตัดมือนางทิ้งหรือเฉือนอวัยวะสงวนของศพ

พวกเราเลยไปหาอิมามมาลิกและเล่าเรื่องที่เกิดขึ้น ท่านตอบว่า

“จงเฆี่ยนผู้หญิงที่อาบน้ำศพ”

นางถูกเฆี่ยนจนถึง 79 ครั้ง แต่มือยังไม่หลุดออก พอถูกเฆี่ยนเป็นครั้งที่ 80 มือก็หลุดออก

หลังจากนั้น พวกเราก็ละหมาดให้ศพนั้นและจัดการฝังที่สุสาน

สาเหตุที่มือของผู้หญิงคนนั้นติดกับอวัยวะสงวนของศพ เพราะนางได้กล่าวหาศพว่าทำผิดประเวณี(ซินา) โดยไม่มีพยานรู้เห็นสี่คน ซึ่งตามหลักการอิสลามแล้ว ถือเป็นบาปใหญ่ ต้องลงโทษโดยการเฆี่ยน 80 ครั้ง

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ وَٱلَّذِينَ يَرۡمُونَ ٱلۡمُحۡصَنَٰتِ ثُمَّ لَمۡ يَأۡتُواْ بِأَرۡبَعَةِ
شُهَدَآءَ فَٱجۡلِدُوهُمۡ ثَمَٰنِينَ جَلۡدَةٗ ﴾

"และบรรดาผู้กล่าวหาหญิงบริสุทธิ์(ว่ากระทำผิดประเวณี) และพวกเขาไม่ได้นำพยานสี่คนมายืนยัน ดังนั้น พวกเจ้าจงเฆี่ยนพวกเขาแปดสิบครั้ง"

อัน-นูร, 24 : 4

เรื่องคำตอบของอิมามมาลิกที่ให้เฆี่ยนผู้หญิงที่อาบน้ำศพดังที่ได้ยกมานั้น อิบนุหะญัรได้ระบุไว้ในหนังสือ "ลิซาน อัล-มีซาน"[1] ด้วยสายรายงานถึงภรรยาของอัยยูบ บิน ศอลิหฺ สหายของอิมามาลิก และท่านได้กล่าวก่อนจะระบุเรื่องนี้ว่า "เป็นเรื่องที่น่าจะมีคนกุขึ้นมา"[2]

และมีปราชญ์มัซฮับอัช-ชาฟิอียฺหลายท่านระบุเรื่องนี้ไว้ในหนังสือของพวกท่าน เช่น อัด-ดะมีรียฺในหนังสือ "อัน-นัจญ์มฺ อัล-วะฮฺ

---

[1] อิบนุหะญัร อัล-อัสเกาะลานียฺ, **ลิสาน อัล-มีซาน,** (เบรุต : ดาร อัล-บะชาอิร อัล-อิสลามียะฮฺ, 2002), เล่ม 8, หน้า 525

[2] แหล่งเดิม

ฮาจญ์"[3], อิบนุหะญัร อัล-หัยตะมียฺ ในหนังสือ "ตุหฺฟะฮฺ อัล-มุหฺตาจญ์"[4], อัล-เคาะฏีบ อัช-ชัรบีนียฺ ในหนังสือ "มุฆนียฺ อัล-มุหฺตาจญ์"[5]

ส่วนข้อเท็จจริงของเรื่องนี้คือ ตามที่อิบนุหะญัร อัล-อัสเกาะลานียฺได้กล่าวไว้ นั่นคือ น่าจะมาจากการกุเรื่องขึ้นมา เพราะในสายรายงานที่ท่านรายงานนั้นมีนักรายงานคนหนึ่งชื่อ "ยะอฺกูบ บิน อิสหาก อัล-อัสเกาะลานียฺ" อัซ-ซะฮะบียฺได้กล่าวถึงเขาว่า "จอมโกหก"[6]

ฉะนั้น เรื่องนี้จึงไม่เป็นความจริงแต่ประการใด

---

[3] อัด-ดะมีรียฺ, **อัน-นัจญ์มฺ อัล-วะฮฺฮาจญ์**, (เจดาห์ : ดาร อัล-มินฮาจญ์, 2004), เล่ม 3, หน้า 97

[4] อิบนุหะญัร อัล-ฮัยตะมียฺ, **ตุหฺฟะฮฺ อัล-มุหฺตาจญ์**, (อียิปต์ : อัล-มักตะบะฮฺ อัต-ติญารียะฮฺ อัล-กุบรอ, 1983), เล่ม 3, หน้า 184

[5] อัล-เคาะฏีบ อัช-ชัรบีนียฺ, **มุฆนียฺ อัล-มุหฺตาจญ์**, (เบรุต : ดาร อัล-กุตุบ อัล-อิลมียะฮฺ, 1994), เล่ม 2, หน้า 47

[6] อัซ-ซะฮะบียฺ, **มีซาน อัล-อิอฺติดาล**, (เบรุต : ดาร อัล-มะอฺริฟะฮฺ, 1963), เล่ม 4, หน้า 449

“อุละมาอ์ส่วนใหญ่มีทัศนะว่า
ผู้ใดกล่าวคนตายว่าทำผิดประเวณี(ซินา)
เขาต้องได้รับโทษตามกฎหมายอิสลาม
หากผู้เป็นวะลียฺของผู้ตายเอาเรื่อง”